

človeka in ga več ne izpusti – železna srajca, (...) ki je sleči ni moč, zadušiš se v njej. In navada se začne že s prvim grehom. **Prvi greh, prvo zlo dejanje je vdor skozi obrambni zid – vsaka ponovitev to vrzel razširja.** Greh je kakor kolo, vrteče se na stroju – če mu prideš preblizu le z robom suknje, te zgrabi in zmečka. Tako je Pilatu izsilil vedno nove grehe. Prvo zlo dejanje Pilatovo je bila **neodločnost**, da ni dovolj odločno se ustavil zahtevi velikega zbora in jo takoj odklonil.

Ta prvi greh ga je silil v vedno nove, na katere ni mislil prej in jih ni hotel: začel se je pogajati, poskušal doseči kompromis, potem je Jezusa dal bičati, ga s trnjem kronanega predstavil množici – in končno ga je v smrt obsodil in ukazal obsodbo takoj izvršiti. Tako so se zla dejanja stopnjevala. – In izdajalec: **najprej je poneveril, enkrat, dvakrat, večkrat. Potem se je moral lagati, se hliniti, hinavščino igrati** – iz tega sta se rodila nezadovoljstvo in zlovoljnost, iz tega malodušnost, iz malodušnosti nevera – odtod mržnja in sovraštvo do Gospoda – odtod izdajstvo, izdajstvo pa je rodilo obup in končno samomor.

Koliko jih je šlo in še hodi po tej poti. Z enim grehom se je začelo, potem je sledila **neveljavna spoved**, nevredno obhajilo, potem so se božji ropi množili dotlej, da se ni grešnik začel **izogibati zakramentov in daritev – opustil molitev, – sledila je zagrenjenost, mržnja do vsega Božjega** – nadaljni korak je odpor in nevera, ki se neredko sprevrže v cinizem in sovraštvo Božje. To je pot vseh brezbožnikov. Brezbožnikov, ki so v mladosti še nekaj verskega v sebi imeli. Če bi mogli pogledati v njih duše, bi videli žalostno pot v temo in postaje na tej poti.◀

Zlo se torej stopnjuje in začne se vedno z majhnimi grehi, ki človeka silijo v vedno hujše in vedno hujše. (se nadaljuje)

V torek bo po večerni maši molitvena ura za duhovne poklice.

V četrtek bo po večerni maši kaplan Klemen predstavil letošnje peš romanje v Santiago de Compostela. Ob 19.30 pa bo naš gost pater Branko Cestnik spregovoril na temo o referendumu.

Prihodnjo nedeljo bo z nami pri svetih mašah upokojeni mariborski pomožni škof Jožef Smej. To nedeljo prispe v župnijo tudi betlehemska luč.

NEDELJA, 13. 12., 3. adventna nedelja

Ob 7.00: za žive in rajne farane

ob 9.00: za + starše ZAMUDA

za + Jurija OJSTERŠKA, obl. in Engelberto

ob 10.30: za + dva Leopolda in Marijo GRACNER

ob 15.00: Vera in luč

PONEDELJEK, 14. 12., sv. Janez od Križa, duhovnik

Ob 7.30: za + Štefanijo PAVČNIK, osm.

za + Alojza NEMCA, 3. obl.

za + Amalijo in Silvestra HRASTNIKA

TOREK, 15. 12., sv. Karel, duhovnik

Ob 18.00: za + Gregorja LESKOVŠKA, obl. in

RAMŠAKOVE

za zdravje in dober namen

za + Ludvika PESJAKA

SREDA, 16. 12., Božična devetdnevica

Ob 7.30: za + Terezijo PLANKO, 18. obl. in vse + iz njene družine

ob 18.00: za + starše Jožeta in Rozalijo POTOČNIK

in v zahvalo za uslišano prošnjo

za + Jožefa PUŠNIKA

za + Jurija KAPELARIJA

ČETRTEK, 17. 12., sv. Lazar iz Betanije

Ob 9.30: Dom starejših Laško

ob 18.00: za + Albino in Petra HRASTELJA

za + Amalijo FRECE

PETEK, 18. 12., sv. Vunibald, opat

Ob 7.30: za + Ivanko LIPOVŠEK

ob 18.00: za vse + iz družin MIKŠE in GREŠAK

za + Konrada ZEME

SOBOTA, 19. 12., sv. Urban V., papež

Ob 18.00: za + Marijo PIRŠ, 15. obl. in moža Franca

za + Franca ŠKORJA, 1. obl

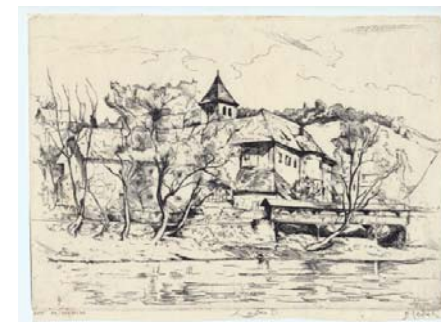
NEDELJA, 20. 12., 4. adventna nedelja

Ob 7.00: za + Zalo ŠKORJA, 6. obl.

ob 9.00: za + Janeza, Julijano in Ivanko KRAJNC (Tovsto)

ob 10.30: za + očeta Franca GUČKA in sina Francija

MARTINOVA LILIJA

13. december 2015, leto 7, št.:45

“Kdor ima dve suknji, naj ju deli s tistim, ki nima nobene, in kdor ima živež, naj stori enako.” (Lk 3,11)

Teksti za današnje številko Martinove Lilije so povezani z željo po dobro opravljeni sveti spovedi.

Misli Steva Jobsa

Dosegel sem vrhunec uspeha v poslovnem svetu. V očeh drugih je moje življenje prisposoba za uspeh. Vendar pa sem imel poleg dela malo veselja. Na koncu je bogastvo samo dejstvo življenja, na katero sem se navadil. V tem trenutku, ko ležim v bolniški postelji in se spominjam svojega življenja, spoznavam, da so vsa priznanja in bogastva, ki sem jih prejel s toliko ponosa, zbledela in postala nepomembna pred obličjem prihajajoče smrti. V temi, ko gledam v zelene lučke aparatov za ohranjanje življenja in poslušam brnenje mehanskih zvokov, občutim dih boga smrti, ki se mi približuje.

Zdaj vem, da bi morali, ko pridobimo dovolj bogastva za svoje celotno življenje, iskati druge stvari, ki niso povezane z bogastvom... To mora biti nekaj veliko bolj pomembnega: morda medčloveški obnosi, morda umetnost, morda sanje iz mladih dni ...

Bog nam je dal čute, da občutimo ljubezen v srcu vsakogar, in ne iluzij, ki nam jih prinaša bogastvo. Bogastva, ki sem ga pridobil v življenju ne morem nesti s sabo. Kar lahko nesem s sabo, so spomini kot rezultat ljubezni. To je pravo bogastvo, ki vas bo spremljalo, bo z vami, vam bo dalo moči in osvetlilo pot za naprej. Ljubezen lahko potuje tisoč kilometrov. Življenje je omejeno. Pojdite, kamor želite. Dosežite višine, ki jih želite doseči. Vse je v vašem srcu in vaših rokah. Katera postelja je najdražja na svetu? Bolniška postelja. Lahko nekoga zaposlite, da vozi avto namesto vas, da vam služi za denar, ne morete pa imeti nikogar, ki bi prenašal bolezen namesto vas. Materialne stvari, ki se izgubijo, je mogoče najti. Ostaja pa ena stvar, ki je ni mogoče najti, kadar se izgubi, in to je - življenje.

Ko gre človek v operacijsko dvorano.- dojamem, da obstaja knjiga, katere branje je treba šele končati - Knjiga zdravega življenja. V katerikoli življenjski fazi ste, bo sčasoma prišel dan, ko se boste morali soočiti s tem, da se zavese spuščajo. Hranite ljubezen za svojo družino, ljubezensko zvezo, ljubezen za svoje prijatelje ... Varujte sebe, skrbite za druge.

V nadaljevanju sledimo pridigarju škofu Rožmanu, ki je v takratnih težkih časih velikokrat skušal osmisлити trpljenje in oznanjeval pokoro.

Trpljenja se vsak boji – a je najzvestejši spremljevalec človekov skozi vse življenje – nič mu ne sledi tako zvesto.« (Rožman, Dar moči)

Tako škof Rožman v mnogih pridigah razlaga križe ljudi in poskuša dati trpljenju smisel »Eno je gotovo – iz nezmotljivega Božjega razodetja: **Bog nikdar noče naše nesreče, Bog nikdar ne more povzročiti zla** – ne posamezni duši, ne narodu – kar pošlje, kar pripusti – je v naš blagor – seveda blagor, kakor ga Bog vidi.

– Tudi preganjanje z mukami in smrtjo – je v dobro dušam našim, je vama pot, po kateri Oče vodi otroke k sebi. **Tudi če nas misli voditi skozi tolikšno trpljenje, nas hoče po najkrajši poti potegniti v svoje naročje.**« (Rožman, Zaupajmo)

Trpljenje grešnikov

»Ali se nam morejo smiliti tudi zapeljivci ljudstva? Ali moremo imeti tudi z njimi sočutje? Ali naj jim skušamo pomagati? Niso prav ti krivi, da prihaja trpljenje na ljudstvo, na nedolžne? Trpljenje velikih duhovnikov in pismoukov, članov velikega zbora – trpljenje krivičnega sodnika in krvnikov – trpljenje izdajalca: Ali nas kaj brigajo? Ali nam ima kaj povedati? – **Njihovo trpljenje je trpljenje grešnikov!** A trpljenje grešnikov – morda ima tudi nam kaj povedati, nam grešnikom – **iz njih trpljenja bomo marsikatero svoje lastno trpljenje razumeli.**« (Rožman, Trpljenje grešnikov)

Trpljenje grešnikov razčleni na tri dele, ki jih zanimivo poimenuje: **»Mučijo jih trije neusmiljeni trinogi: zlo poželenje, zlo dejanje in zla vest.** Ti trije trinogi igrajo vzajemno igro v človeški duši, iz ene roke gre v drugo, po vrsti v vedno groznejšo muko.«

Zlo poželenje razloži s primerom Juda Iškarijota takole: **»Pretkano zna zlo poželenje dušo omamiti in v pogubo zvabiti: Vabi, mika, prigovarja duši** in ji predstavlja vse sladkosti greha s tako vztrajnostjo, da dušo vso zbega. Judu Iškarijotu kaže srebrnike: lepe, bleščeče srebrnike, da ga kar žgečka po dlani – vzemi jih, kaj se obotavljaš. Lahko jih zaslužiš, drugi jih tudi; če jih ti ne vzameš, jih bo pa kdo drug – oh, ti nesrečni srebrniki, kako se zapeljivi, koliko izdajalcev se je kupovalo in se še kupuje z njimi!

Poželenje dušo zaslepi, da najbolj jasne resnice več ne spozna. Izdajalec ne vidi na Jezusu nič več njegovega dostojanst-

va, ne ljubezni in dobrote njegove, ne vidi več čudežnih dokazov njegove vsemogočnosti; Jezus ga svari, mu da opaziti, da ve za njegovo izdajalsko namero – a Juda je gluhi in slepi od same zle želje po denarju. **Nič dobrega ne najde več na svojem Učitelju!**«

Zaslepljenost je torej ena izmed posledic pri ljudeh, ki jih zlo poželenje premaga in jim gospoduje.

Duša, ki je zaslepljena, pa, kot pravi škof Rožman, trpi: **»Zaslepljeni duši poželenje ne da pokoja ne po dnevu ne po noči, jo muči s strahom in skrbjo.** Koliko strahu je imel izdajalec Juda, če se bo posrečil načrt. . .

Prav tako farizeji oz. veliki zbor: »Koliko razburjenja, bojazni in skrbi je bilo, predno so izsilili smrtno obsodbo. **Koliko poniževanja in zaničevanja, da so ustregli svoji želji po maščevanju!** In še ko je bil Jezus v grobu, jih strah ni zapustil, strah, da ne bi zopet vstal in so zahtevali stražo in grob zapečatili. Nespametna bojazen! Če v resnici more vstati od mrtvih, mu s stražo in pečati ne boste zabranili vstati; če pa ne more vstati in je bil slepar, se vam ni treba bati.«

Zlo poželenje je huda strast, ki ne da miru človekovi duši: **»Zlo poželenje žge kot pekoča žeja, biča dušo in jo goni vedno dalje, vedno globlje. Vsa zla poželenja tako: nečisto, častihlepno, maščevalno, lakomno in vsako drugo poželenje je kakor vročica, ki do blaznosti žeja, a je z nobeno pijačo ni mogoče ugasiti.** Poželenja ne ugasiš, če se mu vdajaš, le še huje narašča. Kakor morfinita ne ozdraviš s tem, da mu morfij daješ, tako poželenja ne s tem, da se mu vdajaš.«

»Ko še poželenje muči dušo, že prihaja drugi, še strašnejši trinog: **zlo dejanje, dejanski greh.** O, ni res, da greh dobro dene, ni res to! Greh je zlo, boli, se ne splača, škoduje, uničuje tebe samega.« (Rožman, Trpljenje grešnikov)

Škof Rožman pomiluje Juda, ko pravi: »Ali ni bilo škoda za njegov apostolski poklic, za duhovniško življenje, h kateremu je bil poklican – in končno za večno slavo, ki mu je bila pripravljena. **Ob vse ga je zlo dejanje spravilo.** V resnici, greh se mu ni splačal.«

»Zlo dejanje žene človeka vedno k temu, da ga ponovi, vedno zopet in zopet. **Greh sili v ponavljanje in ponovljeni greh rodi grešno navado.**

Navada pa je kakor demon iz pekla: kruta, trda, se oklene